

Editorial

Dušičky“ (nebo) šance pro pravdivý pohled na život ?.....2

Rok eucharistie

Co se od nás očekává.....3

Z farní kroniky

Léta 1930-1931 (přepis farní kroniky).....6

Kapitoly z církevního práva

Posvěcující služba církve II.....8

Okénko pro nemocné - 9.

Bůh nás nezklame (o.J.Šik)9

XX.světový den mládeže Kolín nad Rýnem.....10

Příspěvky ze života farnosti

Ministrantská pouť do Schönstattu.....13

Kroužek děvčátek14

Nabídka pro kluky15

Sedmikrásek15

Slavoňov - červen 2004.....16

Pout' rodin ve Žďáře nad Sázavou.....16

Výsledky výzkumu - část pátá.....20

Ze života církve aktuálně.....21

Oprava kostela - průběh a finanční zajištění.....24

Svatosti a svátostiny25

Milí farníci !

Dostává se vám do rukou další číslo našeho zpravodaje. Tentokrát s velkým zpožděním. Všechny vás napadne, že na vině je nemoc, která mě tentokrát opravdu pěkně „skřípla“. Ta nemoc však „neskřípla“ jenom mě. Taký to pěkně „skřípalo“ ve farnosti. Pan farář je neschopen práce a celá farnost je téměř neschopná cokoli podnikat. S vděčností myslím na snahu jednoho z našich bývalých farníků, když přemýšlím o jeho pokusu zmapovat skutečnou situaci naší farnosti. S výslednou podobou jeho snahy se pravidelně setkáváme také na stránkách farního zpravodaje , tentokrát pod nadpisem „Výsledky výzkumu“. Tohle téma však do tohoto čísla nepatří. Rok farnosti začíná 1. nedělí adventní a během něj bude mnoho příležitostí zamyslet se nad životem naší farnosti a formami, které jej nesou a dávají mu konkrétní tvar.

Dnes se chci spolu s vámi zastavit u obálky tohoto zpravodaje. Je konec října. Na obrázku vidíme lesní cestu vystlanou spadáným listím. Z fotografie na nás dýchá syrová atmosféra podzimních dnů. Listí už vlastně odumřelo a pomalu se rozkládá. Můžeme přímo cítit jeho hořkou vůni. Stromy jsou holé a prázdné. Muse-ly odevzdat svou bujnou krásu studené zemi. Jsou zbaveny své důstojnosti. Stojí tu obnažené, vydané napospas zimě, sněhu, větru a mrazu. Citlivý pozorovatel se jen těžko ubrání nostalgii. Co chce však upoutat naši pozornost nejvíce je cesta, vinoucí se vlastním tempem jako blýskavá řeka mezi stromy . Cesta - dnes zasypaná listím, zítra pokrytá jinovatkou a nakonec oděná bělostnou září sněhu, milosrdného lháře, který zakryje její šrámy, špínu a bude tlumit nárazy kroků a zvuků všech, kteří tudy projdou. *Cesta jako symbol pro náš vlastní život.*

Kolik toho v nás už odumřelo....Kolik syrovosti (snad i „surovosti“) jsme už museli zažít....Kolik hořkosti jsme už museli spolknout - té, kterou jsme chtěli počastovat ty druhé i té, kterou někdo přelil ze své duše do naší....Kolik jsme už museli - a kolik ještě budeme muset - odevzdat ... bez naděje na náhradu. Kolikrát už jsme byli zbaveni své důstojnosti a kolikrát jsme ji bez úspěchu hájili...? V tom co odumírá je však skryto poselství. Poselství cesty, po které vede Bůh jen mne, jen mou rodinu, jen moje město, jen můj národ. Má své vlastní tempo. Nikdo jej nemůže zrušit ani natolik zpochybnit, aby ztratilo svůj smysl. V tomto poselství je skryto tajemství mého/našeho života.

Církev právě v tyto dny otvírá stavidla božího milosrdenství, říká se tomu „dušičkový týden“, a zve nás, abychom se v této atmosféře dotkli tajemství svého života. Abychom znovu objevili ve svém všedním klopotání svoji cestu, nechali se jí okouzlit, věst a zaměřili se na ní k cíli, který díky této atmosféře můžeme vnímat takřka celou svojí bytostí. Tím cílem je Bůh Stvořitel a Vykupitel, který nás stvořil a vykoupil, abychom žili věčně, abychom zakusili jaká je naděje těch, kteří se pro Ježíšovo vítězství nad smrtí už nemusí bát smrti a zániku plní otrockého strachu.

V víře s vámi spojený p. Roman Strossa, farář

Mane nobiscum Domine - Apoštolský list Jana Pavla II. k roku eucharistie

8.10.2004

„Nežádám mimořádné věci, ale hluboký vnitřní rozměr“ (MND 29) - píše Jan Pavel II. v apoštolském listu k roku eucharistie, nazvaném *Mane nobiscum Domine* - Pane, zůstaň s námi. Text zarámovaný příběhem učedníků mířících do Emauz ukazuje eucharistii jako „tajemství světla“, „zdroj společenství“ a „plán poslání“. Dnes zveřejněný dokument má zhruba 30 stran a kromě úvodu a závěru je rozčleněn do čtyř kapitol.

Stejně jako učedníci v Emauzích i člověk dnešní doby má možnost poznat Krista při lámání chleba. Evangelijní obraz má provázet slavení roku Eucharistie. Jan Pavel II. se odvolává na učení otců, II. vatikánského koncilu i na encykliku nedávnou encykliku *Ecclesia de eucharistia*. Hned v úvodu ohlašuje, že list nebude rozšířením již známého učení, ale reflexí nad některými jeho aspekty.

Zatímco první kapitola se hlásí k odkazu koncilu a Jubilea a připomíná dokumenty, které osvětlují místo eucharistie v životě církve a křesťanů, druhá kapitola rozvíjí téma eucharistie jako tajemství světla. Kristus o sobě mluví jako o „Světle světa“. V temnotách víry, je eucharistie pro věřícího tajemstvím světla, které jej uvádí do hloubky Božího tajemství. Když je mysl osvěcena a srdce jsou zapálena, znamení promlouvají. V eucharistických znameních je tajemství jakýmsi způsobem otevřeno očím věřících. Slavení mše svaté se proto má odehrávat tak, aby posilovalo vědomí reální přítomnosti Krista. K tomu slouží například chvíle ticha při bohoslužbách. List dále povzbuzuje k eucharistické adoraci i mimo mši svatou. Právě tam se mají farní a řeholní společenství během příštího roku angažovat. Slavnost Těla a Krve Páně ať je oslavena také procesím, hlásajícím v ulicích měst víru ve vtěleného Boha - vybízí ve svém listu Svatý otec.

Učedníci z Emauz prosili Pána, aby zůstal „s nimi“ (srv. Lk 24,29). Ježíš činí ještě víc. Dává sám sebe v eucharistii, aby zůstal „v nich“: „Zůstanete ve mně a já ve vás“ (Jan 15,4) - čteme ve III. kapitole papežského listu, nadepsané „Eucharistie, pramen a projev společenství“. Zatímco předešlá kapitola předkládala obětní charakter eucharistie, tato klade důraz na eucharistické společenství, Jednotu každého přijímajícího s Kristem i všech přijímajících navzájem. Vrcholným výrazem společenství je nedělní mše svatá. I té má být v příštím roce věnována náležitá pozornost.

Když učedníci v Emauzích poznali Pána, bez váhání se vydali hlásat zprávu o radostném shledání. IV. kapitola „Eucharistie, princip a plán poslání“, vybízí křesťany ke svědectví a díkuvzdání. Eucharistie povzbuzuje k solidaritě s druhými, učí harmonii, pokoji a novému pohledu na potřebné. Další výzvou roku eucharistie je proto zvýšená pozornost k chudým a trpícím dnešního světa.

V závěru Svatý otec připomíná, že do rámce roku eucharistie zapadá také téma Světového dne mládeže: „Přišli jsme se mu poklonit.“

Papežský ceremoniář, mons. Piero Marini, během prezentace listu „Mane nobiscum Domine“ novinářům, shrnul některé pastorační akcenty: patří mezi ně katecheze o tajemství eucharistie, zaměření na strukturu a průběh bohoslužby, příprava na eucharistii a její pokračování v liturgii hodin, ale také současné problémy

kolem nedělní mše svaté.

Rok eucharistie ohlásil Jan Pavel II. 10. června, při letošní slavnosti Corpus Domini. Začne na eucharistickém kongresu v mexické Guadalajaře, který se koná ve dnech 10. - 17. října, a skončí na příštím Řádném shromáždění biskupského synodu, naplánovaném na 2. - 29. října 2005 ve Vatikánu.

K tajemství skrze znamení 14.10.2004

Příručka napovídá jak slavit Rok eucharistie

Příručku návrhů pro slavení roku eucharistie dnes zveřejnila Kongregace pro liturgii a svátosti. Obsahuje praktická doporučení, která mají kněžím i věřícím pomoci co nejlépe prožít Rok eucharistie. Dokument vybízí k novému objevu nedělní mše svaté a adorace Nejsvětější Svátosti. Zdůrazňuje také, že z autentické účasti na eucharistickém tajemství se rodí konkrétní projevy milosrdenství a solidarity s potřebnými. Více nám poví arcibiskup Domenico Sorrentino, sekretář Kongregace pro liturgii a svátosti:

„Jde o dokument, o který nás požádal Svatý otec ve svém listu „Mane nobiscum Domine“. Svatý otec nechal na biskupských konferencích a na jednotlivých diecézích konkrétní formy Roku eucharistie, ale přál si, aby naše Kongregace předložila některé návrhy a podněty. Jak s nimi bude naloženo je na svobodném zvážení každé místní církve. Dokument tedy nepředkládá to, co se má dělat v obecném smyslu, ale otevírá perspektivy, připomíná některá témata a zdůrazňuje, co může být prospěšné.“

Mluví se o otevření kostelů ke stálé eucharistické adoraci?

„To je jedna z věcí, které se velmi doporučují a které ostatně navrhuje také zmíněný dokument. Je potřeba nějak věřícím otevřít cestu, aby se slavením eucharistie objevili také eucharistickou adoraci mimo Mši svatou. Poskytnout k tomu prostor, je samozřejmě chvályhodné. Tady v Římě jsou některé kostely, které nabízejí tuto možnost. A tento rok bychom se na to měli zvlášť zaměřit.“

Jan Pavel II. mluvil také o projevech solidarity...

To je krásná stránka Apoštolského listu Svatého otce. Mluví o Eucharistii jako o principu společenství a milosrdné lásky. Připomíná to, čím církev vždycky žila. Není možné žít v autentickém společenství s Ježíšem bez společenství s bratry a zejména bez solidarity ke křehkým a ubohým. Rok eucharistie může být pro jednotlivé diecéze i farnosti příležitostí, aby se zaměřily na problémy, které se týkají solidarity. Najít způsob jak vyjádřit právě tento smysl eucharistie, která je kvasem ve světě a vede ke konkrétnímu naplňování lásky a společenství.

Věřící by se měli s větší intenzitou účastnit eucharistické slavnosti. Jak?

Podle liturgických norem. Když jsou pochopeny a uváděny do života, výborně nabízejí možnost skutečně aktivní účasti, která je vědomá a přináší plody. Jde o to chápat smysl eucharistické slavnosti. Proto je tak důležitá katecheze. Papež mluví o „mystagogii“, starý termín, který znamená „uvádění do tajemství skrze znamení“. První věcí tedy je, aby si věřící více uvědomili to, co je za eucharistickými znameními a slovy. Pak je dobré uvědomit si všechny role a služby, které v té

chvíli přicházejí ke slovu: kněz, který slouží „in persona Christi“, pak jáhen a další služby: lektor, akolyta a mnoho dalších. Všem těmto věcem je potřeba správně rozumět a pečovat o ně, aby liturgie mohla vyjádřit všechny obsahy.

Jak se má mluvit o eucharistii těm, kdo jsou daleko od církve?

Tak, aby mohli pochopit hluboký smysl. To znamená vysvětlovat dimenze eucharistie nejen jako slavnosti, ale také z hlediska jejího společenského poselství. Jedna z věcí, které Svatý otec v tomto apoštolském listě zvlášť zdůraznil je eucharistie jako projekt, poslání, ne tedy jen slavení. Kdo pochopí její význam, stane se eucharistickou osobou v celé své existenci, dokáže nést smysl eucharistie do všech sfér života - do politiky, ekonomie, kultury, umění - Eucharistie znamená „díkovzdání“ - a tento postoj díky, solidarity a radosti má pronikat celým životem. Náš dokument přináší řadu různých podnětů k této eucharistické spiritualitě, aby eucharistie byla žita každý den, aby se přenesla do života. Těm kdo jsou daleko od církve je tedy potřeba dát svědectví toho všeho, co eucharistie je, v každodenním životě.

Rok eucharistie by měl být dobou setkání s Kristem

Anděl Páně: neděle 17. října 2004, náměstí sv. Petra

1. V mexickém městě Gaudalajaře dnes končí Mezinárodní eucharistický kongres. Po osm dní byla slavena eucharistická oběť a byla adorována eucharistie jako „světlo a život nového milénia“. „Světlo“, protože v eucharistickém tajemství září přítomnost Krista, Světla světa; „život“, protože v eucharistii nám Ježíš dal sám sebe, Chléb života. Dnes navečer budu v basilice sv. Petra předsedat eucharistické oběti, v duchovním spojení s velkým kongresem v Guadalajaře. Tímto způsobem slavnostně zahájím **Rok eucharistie**, který potrvá až do října roku 2005.

2. Ve stopách 2. Vatikánského koncilu a Velkého Jubilea roku 2000 chce být *Rok eucharistie* dobou *intenzivního setkání s Kristem ve Svátosti Jeho Těla a Jeho krve*. V tomto tajemství svátostně zpřítomňuje svou velikonoční Oběť, která vykoupila lidstvo z otroctví hříchu a zřídila Boží království lásky, spravedlnosti a míru. Z Kristovy Paschy (velikonoční Oběti) *se rodí církev, a proto žije z eucharistie*, jak připomínám v encyklice *Ecclesia de Eucharistia* (č. 1).

3. Vzývejme společně Pannu Marii, aby pomáhala křesťanskému lidu prožívat tento Rok eucharistie, jako dobu hlubokého obrácení ke Kristu a intenzivního úsilí šířit jeho poselství spásy.

Po Anděl Páně pak Svatý Otec dodal:

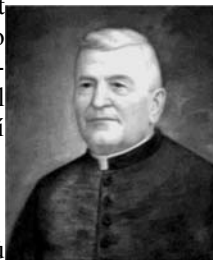
Rád bych vyjádřil hlubokou vděčnost všem, kteří mi posílali u příležitosti výročí mého zvolení na Petrův stolec svá přání a ujišťovali mě svými modlitbami. Zatímco prosím Pána, aby ráčil posilovat každého hojností svých darů, svěřuji mu sám sebe a prosím na přimluvu Panny Marie o jeho stálou pomoc k plodnému vykonávání své služby církvi.

Česká sekce RV

Rok 1930 byl pln starostí, které působily živly přírodní. Zde na horách bylo sucho až ve žně přicházely časté deště. Obilniny, zvláště oves porostly. Že ten rok bylo velmi mnoho myší, trpělo obilí nejen mokrem, nýbrž i záplavou myší, až dlouhá zima jim konec učinila.

28. říjen byl katastrofou pro naše lesy. Veliký vítr a mokrý sníh přelamoval anebo vyvracel četné stromy. Místem strom vedle stromu byly zpřelámány nebo vyvráceny. U Olešnice nejvíce utrpěly lesy „Za vrchami“. I farský les „Pod horkou“ značně prořídil. Škodlivý vítr v zimě se zase opakoval. Zima 1930-1931 poškodila žita a jetele, na jaře 1931 mnoho se žita zaorávala a sil se ječmen a oves. Role byla, když sníh slezl, bílá, snad od plísňe sněžné. Lidé pometly a vršky ulámaných stromů pole zametali, ale vše marno. Roku 1930 bylo komunikantů 8309. Že v Trpině nebylo kněze, přicházeli odtud ba i odjinud lidé do Olešnice do kostela, tak že mnohdy i v obyčejnou neděli nemohl jich kostel pojmouti o ranní mši.

Roku 1930 dočkal se tehdejší farář František Soukal 40 let svého kněžství. Nezmiňoval bych se o tom, kdyby oslava jeho 40letého kněžství nebyla se stala velkým náboženským projevem. Při plném kostele kázal regens alumnátu Dr. Karel Skoupý z Brna, který rád na hory zavítal. Štěstí, že churavící tehdy farář všechny projevy farníků bez nehody vydržel.

Dvě věci ztrpčovaly meliorace farských pozemků v Končinách. Pozemky při dolní louce byly nedokonale odvodněny a louka horní byla příliš odvodněna, že se stala suchopárem. Zřizenci při odvodňování přes upozornění farářovo si počínali dle svého a farář, jsa tehdy bez kooperátora, chodil do škol a přílišné odvodnění zpozoroval, až už bylo pozdě. Výlohy po mnohých upomínkách a tahanicích zaplatil sám 6340 Kč 50 h.

A když při regulování potoka u louky „Pod Horkou“ byl požádán zemský úřad o zaplacení, resolutně odpověděl, že nic platiti nebude s poukazem, ať se výlohy zaplatí ze zvýšeného nájmu louky, ač farář nájem louky pro práce na ni byl nucen snížit.

Druhá mrzutá věc byla vyrovnání s kupitely farských pozemků u Rovečného, kteří si vyhradili dle zákona, že budou kupní cenu spláceti po deset let. První léta vybíral splátky okresní soud v Kunštátě sám a pak roku 1924 odevzdal vybírání splátek faráři v Olešnici, ale neoznámil mu v jaké výši daně zaplatil, ba i ve dvou případech, kdo splátku učinil, a pak bez ohledu na učiněné splátky dvě desetiny kupní ceny každému kupiteli do pozemkové knihy vtělil ve prospěch obročí. Na konec po mnohém čítání u soudu věc se vyrovnala. Překážkou bylo, že ani kupitelé společně k domluvě na faru v Olešnici se dostaviti nechtěli. Léta také trvalo, až F. B. z Veselí, jenž 168. K byl nadačnímu jmění dlužen, a úroků nesplácel. Konečně advokátem byl donucen, jistinu i s úroky splatiti roku 1931. Vadou bylo, že jistina

sice v pozemkové knize byla zanesena, ale na úroky pamatováno nebylo při vtělení.

1931

Z čista jasna zemský úřad v Brně vyzval faráře k novému vyjednávání a nabídl se, že 6 340 Kč 50 h splatí, jestliže beneficiát se zaváže zvýšiti svůj příjem v příznávce o 5 % úrok ze 6 340 Kč 50 h. Beneficiát na tuto podmínku přistoupil, zemský úřad v Brně mu na melioraci vyplatil 6340 Kč 50 h. Za těchže podmínek stala se splátka 2 400 Kč na regulaci Olešnického potoka a meliorace farské louky „Pod horkou“. Tak vlastně ročními anuitami per 437 Kč splácí beneficiát melioraci a regulaci Olešnického potoka sám, o uvedený obnos dostává beneficiát doplněk kongruový menší, protože nad skutečné příjmy se mu příjem o 437 Kč ročně zvýšil. Nad to začal platiti poplatkový ekvivalent z farského jmění počínajíce rokem 1931 398 Kč 50 h. Důvodem se stalo, že příjem z benefícia obnáší ročně přes 1000 Kč.

Pod jménem katolické akce konány v Olešnici exercicie pro mládež. Začaly ráno po mši sv. dne 21.12. 1931 a končily společným sv. přijímáním 3.1.1932. Odbyvaly se ve vytopené dvoraně zdejší Orlovny. Exerцитátorem byl profesor p. František Kubiček S. J. z Prahy. Každý den byly dvě promluvy dopoledne a dvě promluvy odpoledne. Ve volné chvíli mládež četla dílem „Z duchovního života“ od p. Al. Storka S. J. dílem od z vhodných brožur Hlučínských. Obojí četby duchovní byl nadbytek. Také zpívali účastníci nábožné písně. Každé promluvy zúčastnilo se všedního dne kol 150 jinochů a děvčat. Večer a ve svátek, jak čítáno, 250, ze zdejší i okolních farností až 1 ¼ hodiny vzdálených. Mládež pracující v továrnách a zaměstnaná u živnostníků, mohla jen na večer a v zasvěcený svátek se účastniti. Jinouš někdy počtem převládali. U společného sv. přijímání bylo kolem 200 jinochů a děvčat. Mocným dojmem na přeplněný kostel působil zástup přijímajících jinochů. Exerцитátor byl naplněn radostí. Škoda, že 3.1. 1932 ve společném sv. přijímání bylo nebezpečné náledí, takže přespolní, kteří v Olešnici na noc nezůstávali společného přijímání svátosti oltární se účastniti nemohli. Pravděpodobně šli ke sv. přijímání ve svých farních kostelích.

V roce 1931 bylo ve zdejším farním kostele 10 352 komunikantů. Po více letech byl 22. října 1931 byl Dr. Josef Kupka, ap. admin. a titul. biskup adrahanský zvolen za skutečného biskupa Brněnského. Ad multos annos !

Rok 1931 byl hospodářsky napínavý. Byla hospodářská krize. Výrobky zemědělské neobyčejně v ceně klesly, racionalizací strojů byl zboží nadbytek. Nastala nezaměstnanost. Mezi nezaměstnané počali se čítati i sezónní dělníci jako pokrývači, tesaři, zedníci atd., proto jejich počet byl veliký. Zprvu se mysliło jen na vyloučené z práce dělníky tovární.

Posvěcující služba církve II.

Svěcení - je svátostí životního stavu. Pokřtěnému muži se uděluje jáhenství, kněžství nebo biskupství. Problematicke svěcení se věnuje zvláštní odvětví církevní práva - **ordinační právo**.

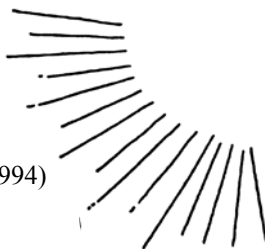
Kanonické právo používá v latině dvou pojmů: ordo a ordinatio, které překládáme do češtiny stejně: svěcení. Ordinačí se zřizují vysvěcení služebníci a zakládá se duchovní stav řecky: kléros. Od počátku se rozlišovalo několik stupňů svěcení. Ještě nedávno platilo, že předstupněm svěcení jsou postřižiny - poprvé vykonané vystřížení vlasů na temeni hlavy, symbolizovalo odřeknutí se světského ducha. Poté následovaly 4 stupně nižších a 3 stupně vyšších svěcení. Nižší tzv. minoristé: dveřník, předčítatel, zažehnavač, průvodce. Vyšší tzv. majoristé: podjáhen, jáhen, kněz. Druhý vatikánský koncil inicioval reformu: byly zrušeny postřižiny, nižší svěcení a podjáhenství. Bylo ponecháno předčítatel a průvodce jako zvláštní služby udělované laikům a nově byl zaveden obřad přijetí mezi kandidáty jáhenství a kněžství. Dnes jsou tři stupně svěcení: biskupství, kněžství a jáhenství.

Udělovatelem svěcení všech stupňů je biskup a zpravidla se konají v katedrálním dómu. Vysvětit biskupa je dovoleno jen na příkaz papeže. Každý kandidát svěcení musí splňovat určité předpoklady: být platně biřmovaný, vykonat právem předepsané zkoušky, být zformován předepsanou přípravou, mít neporušenou víru ad. Potom jsou stanoveny speciální předpoklady pro každý druh svěcení zvlášť. Existují také trvalé překážky svěcení: nějaká forma zmatenosti mysli, spáchání hereze, pokus o uzavření manželství po svěcení, spáchání vraždy, potratu, nebo součinnost při tomto, pokus o sebevraždu, vykonání svátostného úkonu vyhrazeného biskupovi nebo knězi před vysvěcením v tomto stupni. Pak jsou tzv. prosté překážky svěcení: trvající platné manželství (výjimka 35-letý kandidát stálého jáhenství), ten, kdo zastává politické, hospodářské nebo státní funkce neslučitelné se svěcením, ordinand je neofyta - nedávno pokřtěný.

Markéta Konečná

(Pramen: Jiří Rajmund Tretera: Církevní právo, JK Praha 1993; Kodex kanonického práva, Zvon 1994)

Příště: Posvěcující služba církve III.

Když se podíváme na celé lidské dějiny, vidíme, že nemoci a utrpení provázely lidi ve všech dobách a byly těžkým problémem, se kterým se lidé museli vyrovnávat. Každá nemoc je zkouška, která prověřuje skutečný stav člověka, protože v ní si člo-

věk uvědomuje svoji bezmocnost a to, že je odkázán na cizí lidi a jejich dobrotu. Zvláště tehdy, když je nemoc těžká a nebo dlouhá, si člověk uvědomuje nebezpečí ztráty života a s tím se mu objeví i problém života po tělesné smrti.

Lidé prožívají bolest a utrpení různým způsobem. Někteří se uzavrou do sebe a snaží se vyrovnat se vším, co je potkálo. Když nemají víru, která jim ukazuje smysl každé bolesti a všeho, co ztěžuje lidský život, mohou propadat depresím, které se mohou prohlubovat tak, že vedou k myšlence, že nic nemá smysl a účel a že je zbytečné žít dál. Když mají stálou víru, která se v jejich životě neprojevuje, napadají je myšlenky, že je jim křivděno a že jiní lidé nejsou tak postižení, a to je vede k odporu proti Bohu.

Jsou však i lidé, kteří když trpí, tak hodně přemýšlejí, modlí se a snaží se pochopit smysl svého utrpení. Když mají opravdu dobrou vůli, dá jim Bůh vždycky dost světla, aby pochopili, čím jim utrpení prospívá pro jejich osobu a čím mohou prospět lidem kolem sebe. I když i pro tyto lidi je utrpení velkou zátěží, dovedou ho prožívat tak, že to prospěje jim ke zdokonalení celé osobnosti a lidí, kteří jsou v jejich blízkosti, to ovlivní k lepšímu, když vidí, že i těžké chvíle v životě je možné prožívat tak, aby byly pro člověka přínosem. Z dějin církve známe mnoho lidí, které právě utrpení přivedlo k Bohu, a něco změnilo jejich vztah k Bohu tak, že se stal dokonalejším a víc ovlivňoval jejich život.

Věříme, že v každé životní situaci je s námi Ježíš, Boží Syn, který zná velikost a tíhu každé bolesti a nabízí nám svoji pomoc. Z evangelia víme, že On se ztotožňuje s trpícími, protože říká: "Byl jsem nemocen a navštívili jste mne." Mt 25,36. My můžeme spojovat naše utrpení s jeho obětí, a tak je posvěcovat a dávat mu nadpřirozenou hodnotu, a tak získávat hodnotu, která se neztrácí.

Když jsme sami nemocní, oceníme každou službu a nemoc, kterou nám někdo poskytne, a jsme za ni vděční. Můžeme vidět za tím, kdo nám pomáhá, Ježíše, který používá lidi, aby nám pomohl. On ovlivňuje jejich rozum a vůli tak, aby jejich pomoc byla účinná. My můžeme těmto lidem prospět tím, že za ně obětujeme to, co právě prožíváme a co je pro nás těžké.

V každé době - když jsme zdraví i když jsme nemocní – máme prosit Boha o milost umět správně prožívat všechno, co nás v životě potká. Zvláště důležité je to v době, kdy se cítíme být zdraví, protože v době nemoci je potíží a bolesti někdy tolik, že nás zaujmou tak, že zapomináme na Boha a na jeho pomoc a soustředíme se jen na to, abychom tu těžkou chvíli přežili.

Věříme v Boha, který má rád každého z nás a který chce jen naše dobro.

Spolehněme se plně na jeho působení v našem životě. Nedělejme si zbytečné obavy z budoucnosti a možných problémů, ale svěřme svůj život s důvěrou Bohu s jistotou, že On se o nás jistě postará a dá nám vždycky všechny potřebné síly a schopnosti, abychom všechno prožili tak, aby nám to neuškodilo.

otec Josef

Duchovní příprava je prvořadá

„Také vy, drazí mladí, napodobte mudrce a ze všech míst světa se pusťte na 'cestu' do Kolína.“ Tato slova píše Jan Pavel II. mladým lidem celého světa. Jsou součástí jeho poselství, které bylo očekáváno a bylo zveřejněno koncem srpna. Jde vlastně o pozvánku papeže mladým lidem na příští světové setkání mládeže v Kolíně nad Rýnem. A jakou roli hrají v poselství mudrci? Katedrála v Kolíně nad Rýnem je totiž zasvěcena svatým třem králům a dokonce se v ní nacházejí jejich ostatky. Setkání mladých lidí se tedy bude inspirovat biblickou událostí a hledáním, které tito muži museli podniknout, aby se s Ježíšem - schovaným pod podobou malého dítěte - setkali.

Papež dále pokračuje: *„Je důležité, nejen abyste se starali o praktickou organizaci Světového dne mládeže, ale je třeba, abyste na prvním místě pečovali o duchovní přípravu v atmosféře víry a naslouchání Božímu slovu.“* Ano, jedná se jistě o událost, která vyžaduje nesmírné organizační nasazení mnoha lidí, odborníků, kněží i samotných mladých animátorů. Například pro českou výpravu se počítá se 150 dobrovolníky a kolínští organizátoři shánějí 20.000 dobrovolníků. Bez těchto angažovaných dospělých i mladých lidí by se setkání nemohlo uskutečnit. Organizace tak velkého setkání je opravdu náročná. Přesto však nesmíme ztratit ze zřetele, že na prvním místě jde o událost víry. Výsledek tedy bude záviset především na Boží milosti a na disponovanosti mladých účastníků pro vanutí Ducha Svatého, proto je třeba hodně se za setkání modlit.

Je pochopitelně žádoucí, aby se do procesu přípravy zapojili všichni: kněží, řeholnice, laici, staří i mladí. A to tím, že mladé lidi budou na setkání zvat, že jim vypomohou finančně a že se za setkání budou modlit. Všichni organizátoři tak významné události v životě církve, jakou bezesporu Světový den mládeže je, jsou každému, kdo se za setkání modlí, nesmírně vděční. Oni mohou zcela konkrétně zakoušet, co to znamená, když Boží milost zhodnotí veškerou námahu, nejruznější pocity nedostatečnosti a začne působit nevtravě, a přesto přesvědčivě v životech mladých poutníků. Co všechno se pak děje v srdcích mladých lidí. Co krásného by nám mohly vyprávět zpovědnice. A tak jako na jedné straně je třeba námahy a potu, tak na druhé je třeba, aby existoval zástup neznámých bratří a sester, kteří v tichu své komůrky sepínají ruce k modlitbě za mladé poutníky, za zdar setkání a za

velké vanutí Ducha Svatého.

Od vlastního setkání nás dělí necelý rok. Je to dost dlouhá doba na to, aby se mladí lidé duchovně soustředili na témata, která jim papež předkládá. Rád bych připomněl, že mezi základní styly Jana Pavla patří plánovitě koncentrování se na konkrétní program pro celou církev. O svém tématu se pak zmiňuje při nejrůznějších příležitostech, a tak se mu neustálým připomínáním daří v životě i těch líných zdůrazňovat různé oblasti života podle víry. **Letošní rok bude patřit eucharistii. Mottem Světového dne mládeže je biblická věta: „Přišli jsme se mu poklonit.“** (Mt 2,2) Není divu, že mladým lidem papež o eucharistii hovoří a vyzývá je, aby ve svém životě těžili z této přítomnosti Krista.

Další výzvou, se kterou se obrací na mladé, je povzbuzení k odvaze a rozhodnosti. Říká: *„Poslouchat Krista a uctívat ho přivádí k odvážným volbám, k často hrdinským rozhodnutím. Ježíš je náročný, protože chce naše skutečné štěstí. Volá některé lidi, aby zanechali všeho a následovali ho v kněžství nebo v zasvěceném životě. Kdo zaslechne toto pozvání, ať nemá strach odpovědět „ano“ a ať ho poslušně následuje. Ale kromě povolání k zvláštnímu zasvěcení je také povolání vlastní každému pokřtěnému člověku: i to je povolání k „vysoké míře“ běžného křesťanského života, která je vyjádřena ve svatosti.“*

Důležitou částí poselství je i odstavec, který se věnuje současnému plíživému nebezpečí novodobé modloslužby. Setkáváme se s ní na každém kroku a je často ukazována jako něco zajímavého. Čelit jí a sloužit jedinému Bohu vyžaduje opět odvahu. Svatý otec píše: *„Bohužel jsou lidé, kteří hledají vyřešení problémů v náboženských praktikách neslučitelných s křesťanskou vírou. Pokušení věřit jednoduchým mýtům úspěchu a moci je silné; je nebezpečné souhlasit se zamlženými pojetími svatého, která představují Boha ve formě kosmické energie nebo jinými způsoby, které se neshodují s katolickým učením. Mladí, nevěřte lživým iluzím a pomíjivým módám, které nezřídka zanechávají tragické duchovní prázdno! Odmítejte vábení peněz, konzumismu a lstivého násilí, které někdy předkládají masmédia.“*

Že jde o vážný soudobý problém a ne o nařikání starce, ukazují i ti, kdo se mládeží zabírají systematicky. Český sociolog mládeže doc. Petr Sak konstatuje, že se mnozí komerčně orientovaní sexuologové jeví jako dealeri erotického průmyslu. Italský odborník prof. Riccardo Tonelli upozorňuje, že mladý člověk je otevřený k náboženské zkušenosti bez jasných hranic. Tato touha po smyslovém a duchovním prožitku láká mladého člověka vyzkoušet cokoli, a tak se snadno otevírá nebezpečným praktikám. Nejen že se nechá ovládat pověřčivostí, ale snadno se zaplétá do esoteriky a magie. Také víra v reinkarnaci se stává lákavou. Tuto novodobou duchovní otevřenost využívá náboženství bez pravého Boha, náboženství postmoderního věku „New Age“. Nezřídka je jeho motivací i finanční zisk. Tak se otevírá prostor nejen velkému subjektivismu, ale i novodobému otroctví falešných proroků. Pravý duchovní svět se pak často opět ztrácí v nedohlednu. Ano, být dnes křesťanem vyžaduje odvahu. Není to populární, mnozí nechápou a čím dál tím více nás prožívání víry řadí k menšině – do malého hloučku věrných z Izraele. Pro

mladé lidi to ale bývá velice náročné, a přesto to mnozí dokáží.

Nebyl by to Jan Pavel II., kdyby se ke konci svého dialogu s mladými na ně neobrátil s velkou důvěrou a nepovzbuzoval je k odvážné evangelizaci. „*Drazí mladí, církev potřebuje pravé svědky pro novou evangelizaci: muže a ženy, jejichž život je proměněn setkáním s Ježíšem; muže a ženy schopné předat tuto zkušenost druhým. Církev potřebuje svaté. Pouze svatí mohou obnovit lidstvo.*“

Jak bývá zvykem, Sekce pro mládež ČBK připravuje k poselství krátkou metodickou příručku. Ta poslouží kněžím a animátorům, aby s mladými poselství papeže rozjímali a diskutovali. Jen tehdy, když vychovatelé přijmou slova papeže jako první, se uskuteční ona duchovní příprava na srpnový Světový den mládeže, ke které papež mladé vyzývá.

P. Jan Balík

LOGO svým dynamickým pojetím a zřetelnými součástmi symbolizuje podstatu a rysy Světového dne mládeže 2005 v Kolíně nad Rýnem.

Nejdůležitějším momentem Světového dne mládeže je setkání s Kristem, znázorněné *křížem*, který logu dominuje v jeho samém středu. Je t o Kristova přítomnost, která charakterizuje tuto událost. Červená barva symbolizuje lásku, utrpení a bolest; zároveň ukazuje Boží lásku a Ježíšovu smrt na kříži, ale připomíná také rozličnou bolest v našem životě a na celém světě. Kříž je hlavním symbolem křesťanské naděje a spásy v Ježíši Kristu, jenž je větší než jakákoli bolest.

Hvězda symbolizuje Boží vedení a ukazuje směr. Svítí jako Boží ukazatel místa, kde se narodil Ježíš. Podle bible ukázala mudrcům z východu, Třem králům, cestu, kterou se měli dát, aby se dostali k Ježíšovi. Po dlouhém putování se setkali s Ježíšem a proměnění se vrátili domů. Právě tak jako zářila nad stájí v Betlémě, svítí dnes nad domem Božím v Kolíně nad Rýnem. Hvězda chce přivést mladé lidi z celého světa do Kolína nad Rýnem na Světový den mládeže. Musíte sem přijet!

Ocas komety představuje dráhu hvězdy: přichází shora, od Boha, a proto přetíná ohraničený obzor našeho pozemského světa. Zlatá barva je připomínkou Božího nebeského světla, které osvětluje temnotu tohoto světa. Na celém světě kometa symbolizuje slavnost Narození a Zjevení.

Ministrantská pout' do Schönstattu (SRN)

Naše pout' začala v úterý 6.7. v časných ranních či spíše nočních hodinách. Z Olešnice vyjela dvě auta s jedenácti poutníky a v Brně se přidalo další se třemi ministranty. Jeli jsme do Mnichova, kde jsme měli domluvený oběd.

Měli jsme se tam setkat se známým olešnickým rodákem panem Karlem Kašpárkem, ale nemohl se dostavit. Odpoledne jsme jeli metrem na olympijský stadion a vyjeli jsme tam na věž, ze které jsme měli celý Mnichov a zvláště automobilku BMW jako na dlani. Druhý den jsme navštívily koncentrační tábor Dachau a pokračovali do Schönstattu. Měli jsme velké zážitky z dálnic, jednak z velké rychlosti a zadruhé z dobrých aut. Na večeri jsme byli už v Schönstattu. V příštích dnech jsme poznávali blízké i vzdálené okolí. Navštívily jsme historické město Trevír, benediktýnský klášter Maria Laach, Schönstat, Vallendar, dvakrát Aquapark. Vyslechli jsme přednášku o působení a důsledcích nacionálního socialismu v samotném Německu od jednoho kněze a o schönstattském hnutí od jednoho mariina bratra, který pochází ze Švýcarska.

Se Schönstattem jsme se rozloučili poslední večer posezením u grilu a povídáním s obyvateli centra pro mládež, v němž jsme byli ubytováni.

Závěrem by jsme chtěli poděkovat panu faráři P. Romanu Strossovi a všem kteří se podíleli na zdárném průběhu pouti.

Za účastníky poutě Fanda Vojta, Honza Novotný a Vašek Plíhal.

Kroužek děvčátekse od začátku měsíce října opět schází na faře

Co na kroužku děláme ?

Začínáme rozjímáním u kříže na faře – větší část věnujeme předložení našich radostí a starostí Pánu Bohu při zapálené svíče, potom se modlíme desátek Růžence.

Obvykle následuje nějaké vyrábění – buď věcí, které na konci roku budou překvapením nebo různé drobnosti, které slouží pro radost nám a našim blízkým.

Také čteme na pokračování knížku. Nyní je to Evička od Jeseфа Janšty.

Nakonec hrajeme hry na faře nebo jdeme na vycházku do přírody. Je-li horší počasí chodíme cvičit do Katolického domu.

Proč na kroužek chodíme ?

rády se dělíme o své radosti a starosti se svými kamarádkami
rády něco vyrábíme
máme vyplněný volný čas pondělního odpoledne a nemusíme se nudit doma

Přikládáme fotku z naší výpravy do přírody, ze které jsme si přinesly spoustu materiálu na výrobu našeho říjnového Růžence, který je na faře u kříže.

Závěr od Marie Adamcové

Když jsem byla školačka já, žádný takový kroužek pro nás nebyl. Užívám si ho tady alespoň nyní. Mojí snahou je, aby děvčata měla mezi sebou hezké vzta-
hy a když už dojde k nějakému nedorozumění, tak ho rychle vyřešit. Byla bych ráda, kdyby si děvčata na toto společenství uchovala hezké vzpomínky a těšila se na každé naše další setkání.

P.S. Dnes jsme si udělaly malou exkurzi na naši opravenou kostelní věž. Když jsme sešly dolů a otevřely dveře na náměstí, hustě přšelo. Začalo však svítit sluníčko. Jedna z holčiček si nahlas povzdechla, že by se mohla objevit duha. A opravdu ! V tu chvíli se nad východní stranou Olešnice rozzářila ! Bylo několik minut po 16 hodině, 18. října, právě tři měsíce po vyzvednutí pozlaceného kříže a makovice s korunou z 12 hvězd na naši věž.

Kroužek mladších děvčat

Nabídka pro kluky

Kluci, chcete vědět kdo je to turiferář, navikulář, lekcionář ? Co je to lavabo ? Chcete se setkávat s kamarády, kteří také chodí do kostela a do náboženství ? Chcete si zasportovat, pobavit se?

Rodiče, chcete, aby se Vaši kluci dověděli nejen něco o mši svaté, ale i něco o víře ? A nebo - aby se jedno odpoledne nenudili?

Pak tedy: každý **čtvrtek** od **16.00 hod**, na faře, bývá **kroužek pro ministranty**. Je určen pro kluky od 6 let - zatím. Pokud by bylo chlapců více, dalo by se setkávat ve dvou skupinách: mladší a starší. Ale to všechno záleží jen na Vás rodičích a na Vašich dětech.

Jak probíhá schůzka ? Na začátku - okolo 16.00 hod. - se společně pomodlíme, pak si něco povídáme o mši svaté nebo něco o církevním roku nebo hrajeme nějakou hru. Je zde dána možnost pro starší kluky, kteří si mohou sami připravit něco pro své mladší kamarády. Toto trvá asi tak půl hodiny.

Pak se přemístíme do Katolického domu, kde - podle zájmu chlapců - hrajeme různé hry. Minulý rok jsme byli někdy i venku. Schůzku zakončujeme okolo 18.00 hod společnou modlitbou.

Nabídka pro přespolní: pokud by kluci chtěli na schůzky chodit a měli by problém s dopravou, tak jim nabízíme **odvoz**. S dovozem je to problematické, protože P.Roman je vytížen a já končím v práci v 16.00. Rodiče ! Pokud kluci přijedou sami anebo je dovezete, tak vám je domů přivezeme.

Pokud máte zájem a chcete - rodiče a kluci - tak ve **čtvrtek od 16.00 hod na faře**.

Zbyněk Sobotka, vedoucí ministrantů

Sedmikrásek - pozvánka

Zveme všechny předškolní děti se svými maminkami nebo i tatínky a babičkami na pravidelné pondělní schůzky se Sedmikráskem.

Sedmikrásek je loutka, která si s dětmi povídá a učí je všemu možnému : zdravení, děkování apod. Potom si děti společně zazpívají a pak vyrábí různé věci. Tato první část trvá necelou hodinu a další hodinu děti cvičí a hrají hry v tělocvičně.

Budeme se scházet každé **pondělí** od 3.10.2004 v **17.00 hod** v Katolickém domě. Všichni jste srdečně zváni.

Jarmila Sobotková

Šest rodin z naší farnosti se domluvalo a o posledním červnovém víkendu společně vyrazilo na výlet.

Vyjeli jsme v pátek odpoledne a cílem naší cesty byl Slavoňov - vesnice vzdálená asi 5 km od Nového Města nad Metují. Hned při příjezdu nás příjemně překvapila moderní budova, ve které jsme měli bydlet. Jednalo se o „Dům Mariina zahrada“ - Schönstattského svazu žen, kde nám náš pan farář, který také s námi jel, zajistil ubytování.

Po ubytování jsme společně slavili mši svatou. V homilii nás Otec Roman přirovnal ke zbytkům Izraele, podle prvního čtení, které se při mši svaté četlo, a vyzval nás, abychom si to uvědomili.

Druhý den ráno - po mši svaté a snídani - jsme automobily vyjeli do neďalekých Orlických hor a to konkrétně do Olešnice v Orlických horách. Zde jsme se rozdělili na dvě skupiny. Ta zdatnější část šla hřebenovou túrou z Olešnice na Šerlich a zpět - asi 20 km. My ostatní /lenošnější/ jsme vyjeli auty na Šerlich a šli pouze kousek hřebenovky. Potom jsme se přesunuli k bývalým vojenským pevnostem v okolí Náchoda, které jsme si prohlédli zvenku a jednu i zevnitř.

Po společné večeři někteří hráli fotbal, jiní neustále přitahovala třešňová alej kolem silnice, kde právě dozrávali třešně.

V neděli jsme šli na mši sv. do Slavoňova, kde je překrásný dřevěný kostelík sv. Jana Křtitele. Byla zde zrovna pouť. Farářem v tamní farnosti je bývalý bysterský farář P. Šotola.

Potom se každá rodina rozjela jinam - dle svého zájmu nebo spíš dle zájmu dětí.

Pro nás rodiče i pro děti to byl příjemně prožitý víkend a věříme, že to nebyla akce poslední.

Jarmila Sobotková

Pout' rodin ve Žďáře nad Sázavou

Zatím co poslední víkend před prázdninami rodiny z naší farnosti vyrazily na ryze farní akci do Slavoňova, pak první víkend po prázdninách jsme se zúčastnili akce v rámci celé diecéze.

Otec biskup Vojtěch pozval na první zářijový víkend všechny rodiny z brněnské diecéze na pouť do Žďáru nad Sázavou. Rodiny z naší farnosti pozvání přijaly a objednaly si hned autobus. Jelo nás přesně 50 (19 dospělých a 31 dětí).

Ve Žďáře jsme byli v 9,00hod. a právě začínal program. Celé setkání probíhalo v areálu Žďárského zámku. Majitel dr. Kinský poskytl veškeré prostory zámku i ty, které nejsou běžně přístupné.

V 10.00 hod začínala pontifikální mše svatá, která se konala na pódiu na prvním nádvoří. Otec biskup mluvil především o důležitosti společné modlitby v rodinách; o tom, abychom viděli radosti i starosti ostatních členů rodiny a o výchově dětí. Potom některé farnosti z diecéze připravily obětní dary, které souvisí s rodinou a spolu s prosbami je přinášely v obětním průvodu. Při mši svaté se zpívala píseň ke sv. Zdislavě - patronce rodin.

Po skončení mše sv. v době asi od 12.00 do 16.00 hod probíhal na čtyřech místech současně program a každý si mohl vybrat. Na pódiu na prvním nádvoří vystupovali zpěváci a divadlo, v zámecké zahradě děti plnily úkoly asi u 25 pohádkových postav, na dalším nádvoří vytvářely různé věci ve výtvarných dílnách. Pro rodiče byla přednáška.

Celý areál zámku i Zelená hora byly zdarma přístupny.

Vrcholem celé akce byla hra, kde si rodiny vyměnily domečky s adresami, které si doma vyrobily.

Na závěr otec biskup udělil požehnání a my jsme odjížděli s novými zážitky domů.

Ke zdárnému průběhu pouti přispělo také nádherné počasí a dík patří všem organizátorům, kteří tuto náročnou akci připravili. Snad jedinou chybou bylo to, že zde chyběl program pro mládež. Také někteří členové naší farnosti pomohli organizátorům (jedním z těch hlavních byl také náš rodák P.Václav Knotek), ať už to byli ministranti nebo ti, kteří sytili dvoutisícový dav a rozdali 150 kg teplých párků.

Ve Žďáře se nám všem moc líbilo a až nás příště otec biskup někam pozve, tak určitě neodmítneme.

Jarmila Sobotková

Výsledky výzkumu - část pátá

Tato část výsledků je zaměřena na tři oblasti: mimoliturgická pastore, využívání fary a kostela, záležitosti týkající se oprav fary a kostela. Příště se do-
tkneme financí, vztahu farnosti k biskupovi, jiným kněžím a dalším subjektům.

Víte o nějakých mimoliturgických formách pastore, které by mohl kněz využí-
vat?

Návštěvy v rodinách - 5; přednášky, diskuse - 3; schůzky s dětmi - 3; setkávání
s mládeží - 2; návštěva akcí obce; návštěvy kroužků; práce se střední a starší ge-
nerací.

*o. Roman uvedl práci s dětmi, zmínil hraní volejbalu, výlety, náboženství a vydá-
vání časopisu*

Mimoliturgický kontakt kněze s farníky považujete za:

významný - 16

užitečný - 26

zbytečný - 0

Myslíte si, že je mezi věřícími o tyto kontakty zájem?

ano - 23 b) ne - 1 c) nevím - 19

Máte vy o mimoliturgický kontakt zájem?

a) ano - 36

b) 1

Jakými formami je možné tento kontakt realizovat?

Zde bylo opět mnoho odpovědí: besedy, diskuse, návštěvy kněze, adorace, setká-
vání v menších skupinkách, duchovní obnovy, mít zájem o každého farníka - for-
mu by si pak kněz jistě našel, přátelská návštěva, katecheze pro různé skupiny,
modlitební společenství, pouť, tábor s dětmi, zájezd, biblické hodiny (s využitím
již léta zakoupeného televizoru a videa), nahodilá setkání

Vybízí vás kněz k těmto kontaktům?

a) často - 3 c) jen výjimečně - 6 b) příležitostně - 14 d) nikdy - 7

*o. Roman v době rozhovoru nepovažoval vybízení ke kontaktům za příliš taktní
prostředek k podpoře mimoliturgickému kontaktu.*

Měl by kněz vést nějaké společenství, kroužky, nebo něco podobného?

a) ano - 32

b) ne - 8

Roman odpověděl dvouslovně: „Opravdu nevím“.

V případě, že kněz něco vede - měl/a byste chuť s ním ve vedení spolupracovat?
a) určitě ano - 4 b) asi ano - 7 c) asi ne - 12 d) určitě ne - 4 e) nevím - 14
o. Roman ví, že jsou ve farnosti lidi ochotní spolupracovat; zvolil odpověď a)

Má být farář manažerem ve farnosti?
ano - 12 b) ne - 15 c) nevím - 12
Roman si myslí, že farář nemá být manažerem ve farnosti.

Myslíte, že farář ve farnosti zastává manažerskou funkci?
a) ano - 14 b) ne - 6 c) nevím - 22
O. Roman si myslí, že manažerskou funkci ve farnosti nezastává, ale je do ní tlačěn.

Kněz by měl považovat organizování mimoliturgické činnosti za:
velmi důležité - 29
okrajové - 11
nedůležité - 0
o. Roman se nepřiklonil ani k jedné odpovědi.

Ve skutečnosti ji považuje za:
a) velmi důležité - 18 b) okrajové - 7 c) nedůležité - 1
d) nedokáží odhadnout - 14

K čemu je fara?
Slouží jako byt faráře - 17, je to místo kontaktů věřících s knězem - 7, místo pro setkávání farníků - 5, k využívání mládeže - 4, je tam kancelář - 4, je to místo, kam by šel každý s pocitem, že tam najde bezpečí, pochopení a pomoc; poslední dobou je významná, rádi tam chodíme.
Roman vidí poslání fary jako otázku. Vytvoření ideje je hlavně na farnících. Musí tam být byt faráře, kancelář, pokud možno velká kuchyně, dílna, společenský sál, pohostinka, sál pro práci s dětmi, hřiště, místo pro venkovní posezení, kaple. Prostě místo neliturgického života farnosti.

Je fara místem pro setkávání věřících?
a) ano - 37 b) ne - 7

O využití fary podle vás rozhoduje:

farář - 42

farníci - 1

biskupství - 4

někdo jiný

Podle o. Romana by o využívání fary měla rozhodovat ekonomická a pastorační rada farnosti.

Co by bylo možné oproti nynějšímu stavu na faře ještě dělat?

Setkávání, oslavy, zbudovat letní pobytový prostor, chovat králíky a slepice, besedy, setkávání manželů, rodin, matek.

Jste spokojeni s využíváním fary?

a) zcela ano - 8 b) spíše ano - 26 c) spíše ne - 5 d) zcela ne - 0 e) nevím - 4
o. Roman zvolil odpověď c)

Využívá se podle vás kostel k jiným, než liturgickým účelům?

ano - 30; koncerty - 19, přednášky, vystoupení herce, divadlo; ne - 12

Myslíte si, že by se v kostele měli prodávat knihy?

a) ano - 24 b) ne - 18
o. Roman by volil samoobslužný prodej

Přejete si, aby bylo možné navštívit kostel:

a) vždy během dne - 20 b) stačí ve významné dny a v čase bohoslužeb - 18
c) stačí jen při bohoslužbách - 5

O opravování fary a kostela se musí starat sám farář:

a) ano - 0 b) ne - 43

Zájem mezi lidmi starat se o tyto záležitosti:

a) je - 31 b) není - 2 c) nevím - 10
o. Roman tento zájem pociťuje.

Máte vy sám/sama zájem se na těchto záležitostech podílet?

a) určitě ano - 13 b) částečně - 14 c) spíše ne - 10 d) určitě ne - 6

Dává věřícím kněz najevo, že fara a kostel jsou hlavně záležitostmi farníků?

a) ano - 33 b) ne - 10
O. Roman se to lidem snaží najevo dávat, ale neví zda si to farníci berou za své.

Jožin Soukal

Na faře v Třebenicích zavražděn P. Ladislav Kubiček 12.9.

Městečkem Třebenice v Litoměřické diecézi dnes ráno otřásla vražda katolického duchovního. Sedmaosmdesátiletého kněze, kanovníka Ladislava Kubička, který přistihl zloděje na faře, pachatel úderem do hlavy smrtelně zranil a poté místo činu zapálil. Hasiči kněze našli už mrtvého.

*P. MUDr. Ladislav Kubiček se narodil r. 1926 na Podkarpatské Rusi. Pro-
moval r. 1950 na Masarykově univerzitě v Brně, po ročním zákazu studia, protože
odmítl vstoupit do KSČ. Vojenskou službu vykonával u PTP. V lékařské profesi
působil na různých místech republiky, překládán často pro náboženské a politické
přesvědčení. Nakonec s ním byl - kvůli negativnímu poměru k lidově-
demokratickému zřízení - rozvázan pracovní poměr ve zdravotnictví. Nastoupil
pak jako horník v Karvině. V roce 1959 byl za podvracení republiky odsouzen a
uvězněn. Po amnestii pracoval v Kamenoprůmyslu jako lisovač a brusič. Zároveň
vystudoval soukromě teologii, byl tajně vysvěcen na kněze a v roce 1968 biskup
Trochta získal státní souhlas k jeho duchovenské činnosti. Od té doby působil na
mnoha místech litoměřické diecéze. Kromě pastorační činnosti se zabýval řešením
případů hraničních oblastí gynekologie, psychosomatických nemocí, psychiatrie,
duchovního života a manželským poradenstvím.*

*Zemřel v na následky zranění po loupežném přepadení v ranních hodinách
11. 9. 2004.*

Lidé často tráví víkendy bezduchými zábavami, řekl papež 14.9.

Papež Jan Pavel II. si v pondělí postěžoval, že mnoho katolických věřících nesvětí odpočinek neděle jakožto dne Páně a že o víkendech věnují nepřiměřeně velkou pozornost "často bezduchému" sportu a zábavě.

Při přijetí delegace katolických biskupů z Nového Zélandu, kteří ho přišli pozdravit do jeho letního sídla Castelgandolfo jižně od Říma, dal papež také najevo, jaké starosti mu dělá fakt, že řada věřících nechodí na nedělní mši. "Jestliže je neděle podřizována populárnímu pojetí tzv. víkendu a je přehnaně naplňována sportem a zábavou, než aby lidé opravdu usilovali o zasvěcení a obrodu, pak zůstávají v pasti neustálého a často bezobsažného štvání za novotami," upozornil papež.

Je to již podruhé, co čtyřiaosmdesátiletý papež, který byl v mládí znám jako neúnavný sportovec, vyjádřil obavy nad tím, co označil za ztrátu základního smyslu neděle.

Kardinál Meissner hovořil na kongresu Renovabis 14.9.

O stále přítomné socialistické mentalitě zemí střední a východní Evropy hovořil na 8. Mezinárodním kongresu „Renovabis“ kardinál Joachim Meissner. Heslem tohoto setkání, které se koná v blízkosti německého Mnichova, je: „Mezi nadějí a rezignací, mládež ve střední a východní Evropě.“ Účastní se ho na 380 delegátů z celé Evropy.

Kardinál Meissner, který většinu života pracoval ve Východním Německu, hovořil o strategii komunistické vlády, která se vždy snažila odtrhnout mládež od rodiny a od církve. Poukázal na význam práce s mládeží a jako arcibiskup Kolína, hostitele Světového Dne Mládeže v příštím roce řekl, že očekává velkou účast mladých právě ze střední a východní Evropy.

Kard. Martino: Šíření papežova poselství brání novodobá inkvizice 8.10.

V tiskovém sále Svatého stolce byla dnes představena antologie textů nazvaných „Jan Pavel II. a výzvy papežské diplomacie 1978-2003“. Svazek zahrnuje texty Jana Pavla II. k diplomatům za čtvrt století jeho pontifikátu. „Slova Svatého otce o pravdě o člověku a jeho základních právech nenacházejí náležitý ohlas především v bohatých zemích“ - uvedl kardinál Renato Martino během prezentace.

Předseda Papežské rady Iustitia et Pax zdůraznil, že papežské učení řeší dvojznačnosti, týkající se lidských práv, které musejí být zakotveny v důstojnosti člověka. Kardinál Martino vyjádřil zármutek nad tím, že učení církve je často přehlušeno mocným lobby, předpokládá vůči všemu, co je křesťanské. Jsou to skupiny, které vnášejí zmatek do problémů jako je role a totožnost ženy a muže, ochuzují institut manželství a napadají lidský život. Tyto nové inkviziční tribunály posílají na lavici obžalovaných především katolickou církev a křesťany. „Církev bude hlásat evangelium spásy a říkat celou pravdu o člověku, navzdory všem relativismům a postmodernímu osvíceneckému obskurantismu“ - prohlásil kardinál Martino.

Spojovat relativismus a demokracii je omyl 8.10.

Jan Pavel II. se obrátil s poselstvím k účastníkům Sociálního týdne italských katolíků, který probíhá v Boloni. Demokracie a politické svobody jsou v Itálii zaručeny od konce II. světové války. Důležitý vklad při jejich budování přinesli katolíci - připomíná ve svém listu Jan Pavel II. Autentickou demokracii však mohou ohrožovat ideologií zatížené politické koncepce či některé antropologické představy. Mezi rozšířené omyly patří považovat relativismus za proud nejlépe odpovídající demokracii, jako by poznání pravdy mohlo ohrožovat.

Ve skutečnosti se pravdy často obává ten, kdo ji nezná - píše Svatý otec. Přitom pravda, kterou zjevil Kristus nabízí člověku plnou, autentickou svobodu. Bez vztahu k vyšší etické instanci hrozí politické činnosti, že bude sloužit nepravým cílům. Evangelijní poselství staví do centra osobu člověka - a to může být východiskem pro všechny, nezávisle na jakékoli ideologii - zdůraznil Jan Pavel II.

Buttiglione : vyžaduje se pozitivní hodnocení homosexuality 12.10.

Komise Evropského parlamentu pro vnítr a spravedlnost zamítla rozdílem jednoho hlasu kandidaturu Rocca Buttiglioneho. Italský eurokomisař by měl za tři týdny nastoupit do čela zmíněného resortu. Spor vyvolaly zejména jeho názory na homosexuály, ale také celý hodnotový systém praktikujícího katolíka.

Někdejší prefekt Apoštolské signatury, kardinál Mario Francesco Pompedda, označuje akt komise za projev diskriminace. V rozhovoru pro deník „Il Giornale“ si klade otázku, proč osoba, která se přiznává ke katolicismu, nemůže plnit funkci komisaře Evropské Unie. „Je to projev krajního laicismu, který na různých frontách napadá církev. Myslím, že odmítnutí kandidatury na komisaře Unie kvůli vyznání, je příkladem nebezpečné diskriminace“ - uvedl kardinál Pompedda.

Poslechněme si, jak událost komentoval sám Rocco Buttiglione:

„Jsem velmi znepokojen, když se zdá, že převládá zásada diskriminace katolíka, proto, že je katolíkem. Požaduje se pozitivní morální hodnocení homosexuality. Nestačí politická prohlášení o nediskriminování homosexuálů, o tom, že homosexualita patří do privátní sféry. Naopak, vyžaduje se pozitivní morální hodnocení. A podle mě to tak není možné, je to proti právu na svobodu svědomí.“ - řekl pro náš rozhlas Rocco Buttiglione.

Pravda nesmí ustupovat kariéře 12.10.

Kardinál John Foley, předseda Papežské rady pro sdělovací prostředky, včera zahájil v hlavním městě Thajska Světovou konferenci Mezinárodní unie katolických novinářů. Konference se koná každé tři roky a její první část tradičně patří mladým novinářům. Z Bangkoku telefonuje Jean Baptiste Sourou:

„V zahajovacím projevu Předseda papežské rady pro sdělovací prostředky, kardinál John Foley, položil důraz na pravdivost informací. Pravda je často nepříjemná a může být mnohým na obtíž. Proto ale nesmí být přehlížena. Jestliže je žurnalistika posláním, má také úkol budovat společnost založenou na pravdě a úctě k důstojnosti člověka. Arcibiskup Foley povzbudil mladé novináře, aby dávali přednost obraně pravdy před prospěchem a kariérou. Lidé chtějí poselství svobody - uvedl - a katolický novinář nesmí couvnout před tímto požadavkem.“

Oprava kostela - průběh a finanční zajištění

Dostali jste se až ke stránce, která zřejmě obsahuje nejvíce očekávané informace. Kolik nás to už stálo a ještě stát bude ?

Nejprve krátce k tomu jak pokračovaly práce na věži. Všichni jsme mohli pozorovat během měsíců května, června a července jak přímo před našima očima vyrůstá nahore, na vrcholu zděné stavby nová dřevěná konstrukce střechy kostela. Kdo si dal tu práci a vyklusal po schodech nebo po lešení až k ní, mohl obdivovat nejen práci tesařů, ale také um našich předků, kteří dokázali postavit tak složitou funkční konstrukci. Nezapomenutelné chvílky prožili ministranti, když právě zde, nad hlavami těch kdož procházeli náměstím, prožili začátek jedné ze svých schůzek a usazení na všelijak propletených trámech nosné konstrukce odříkávali své „Zdrávasy“, jimiž svá setkání vždy začínají. Stejně nezapomenutelné byly dny, během kterých déšť a prudký víchř napadaly lešení kolem kostela a ohradu kolem staveniště. Chvillemi se otevřená věž stávala mohutným komínem, kterým proudil vzduch ve velkých nárazech a odnášel vše co nebylo dost pevně upevněno. To byly krušné chvíle. Zde budiž ještě jednou vyjádřen velký dík všem, kteří po celou dobu doprovázeli opravu věže svou modlitbou a účastí na středečních mších ke cti svatého Josefa, kterého jsme prosili o ochranu a pomoc.

Krásným okamžikem byla instalace nově pozlaceného křížku a makovice, která se konala v neděli 18. července. K této události se ve vhodnou chvíli znovu vrátíme. Neúspěchem skončila naše snaha dokončit opravu do olešnické poutě. Bylo to způsobeno tím, že na některých místech nevysychala omítka tak rychle jak bychom potřebovali. A tak byla provedena malba nové omítky až během druhé poloviny měsíce srpna. Hned poté, v posledním týdnu letních prázdnin bylo demontováno lešení a krása opravené věže se zaskvěla ve své plné kráse.

A nyní k aktuálnímu stavu financí. Navazujeme na zprávu z minulého čísla farního zpravodaje.

Firmě Báča jsme zaplatili dalších 230.627,- Kč. Zbývá doplatit ještě doplatit 409.670,- Kč z původního rozpočtu a 211.123,- Kč za vícepráce. O některých jsme se zmínili již v posledním zpravodaji. Nyní budou upřesněny, jsou to : rekonstrukce veškerých říms a parapetů na věži, dokoupení měděných plechů, pronájem výtahu, rekonstrukce oken ve věžní lucerně včetně zasklení a barevných „sklíček“, montáž protipožární desky, demontáž a montáž hromosvodu.

Dále jsme zaplatili - za pozlacení kříže a makovice - 24.530,- Kč
- za novou fasádu a novou malbu - 235.933,- Kč
- za opravu hodin - 25.400,- Kč

Velkou úsporu nám přinesl dar materiálu na nový hromosvod a nižší cena za pozlacení kříže s makovicí. Na druhé straně se výdaje navýšily za dodatečné práce účtované firmou Báča a o 17.933,- Kč překročily předběžný rozpočet za novou fasádu a malbu kostela. Celkové navýšení činí 229.056,- Kč.

Nyní vám předkládáme orientační shrnutí výdajů a příjmů :

<i>Firmě Miroslav Plíhal jsme zaplatili</i>	<i>236.000,- Kč</i>
<i>za pozlacení kříže a makovice jsme zaplatili</i>	<i>25.000,- Kč</i>
<i>za opravu hodin jsme zaplatili</i>	<i>25.000,- Kč</i>

<i><u>firmě Báča jsme zaplatili</u></i>	<i><u>762.000,- Kč</u></i>
<i>Celkem jsme zaplatili</i>	<i>1.048.000,- Kč.</i>

Tuto sumu jsme zaplatili z dotace JmK (300.000,-Kč), z dotace krajského PÚ (120.000 Kč,-), z daru Města Olešnice (150.000,-Kč), ze sbírek a darů na opravu věže za roky 2003 a 2004 (232.000 Kč,-), z půjčky od jednotlivců (130.000,- Kč), z nákladů na topení plynem, které jsme ušetřili (115.000,- Kč).

<i>Zbývá doplatit firmě Báča</i>	<i>621.000,- Kč</i>
<i>Vrátit půjčku</i>	<i>130.000,- Kč</i>

<i>K dispozici máme máme</i>	<i>136.000,- Kč</i>
<i>za prodej pozemku fotbalové hřiště očekáváme</i>	<i>291.000,- Kč</i>
<i>dotace krajského PÚ činí</i>	<i>100.000,- Kč</i>

Celkem - i s předpokládanými příjmy - máme k dispozici 527.000,- Kč. Doplatit zbývá 751.000,- Kč. Z toho vyplývá, že v této chvíli nám chybí 224.000,- Kč. Předpokládáme, že do konce kalendářního roku na sbírkách ještě získáme 100.000,- Kč; naplní-li se náš předpoklad, pak do nového roku půjdeme s dluhem 124.000,- Kč.

Z uvedených čísel dále vyplývá, že celková suma vynaložená na opravu věže dosáhne výše 1.799.000,- Kč. Z toho farnost zaplatí ze svého 1.129.000,- Kč.

Za EFR p. Roman Strossa a ing. Ludmila Čadková

Svátosti a svátostiny

Ve farnosti sv. Vavřince **byli pokřtěni:**

4.7. 2004	<i>Jiří Sedláček,</i>	<i>nar. 21.3. 2004 v Brně</i>
25.7. 2004	<i>Josef Jančev,</i>	<i>nar. 18.4. 2004 v Boskovicích</i>
18.9. 2004	<i>Daniel Petr Klučka,</i>	<i>nar. 25.5. 2004 v Brně</i>
	<i>Simona Anna Klučková,</i>	<i>nar. 25.5. 2004 v Brně</i>

Na poslední cestě **jsme vyprovodili :**

3.7. 2004	<i>pana Jaroslava Peterku,</i>	<i>nar. 29.3. 1940</i>
24.7. 2004	<i>paní Annu Konrádovou,</i>	<i>nar. 4.4. 1915</i>
31.8. 2004	<i>paní Zdenku Krejčí,</i>	<i>nar. 27.4. 1926</i>
10.9. 2004	<i>paní Zdenku Matouškovou,</i>	<i>nar. 25.10. 1929</i>
25.9. 2004	<i>paní Růženu Fadrnou,</i>	<i>nar. 27.11. 1920</i>

Co je to odpustek ? Odpustek je odpuštění časného trestu před Bohem za hříchy, jež byly odpuštěny co do viny. Toto odpuštění získává odpovídajícím způsobem disponovaný věřící na přímluvu církve, která jakožto služebnice díla vykoupení právoplatně rozdává a uděluje z pokladu zadostiučinění Krista a svatých. Odpustek je částečný nebo plnomocný podle toho, zda osvobozuje částečně, nebo úplně z časného trestu za hříchy. **Plnomocný odpustek** lze získat pouze jednou za den.

Co je třeba k získání plnomocného odpustku ?

1. Naprosto zásadní je úsilí o vyloučení **sebemensiho zalíbení ve hříchu**, a to i v lehkém a **vykonání skutku** na nějž je odpustek vázán (1.11. návštěva kostela nebo od 1.- 8.11. navštívit hřbitov a tam se třeba jen v duchu pomodlit za zemřelé)
2. **splnit další tři podmínky : 1. vykonat svatou zpověď** (jedna svatá zpověď stačí pro získání vícera plnomocných odpustků, lze ji vykonat řadů dní před nebo po návštěvě kostela - 1.11. - či hřbitova - 1. až 8.11.) **2. přistoupit ke stolu Páně** (na základě jednoho svatého přijímání lze nabýt pouze jednoho plnomocného odpustku) **3. pomodlit se na úmysl papeže** (na základě jedné modlitby lze nabýt jednoho plnomocného odpustku a podmínce učiníme plně zadost, když se na jeho úmysl pomodlíme jednou Otčenáš a Zdravas. Můžeme se však svobodně pomodlit jakoukoliv jinou modlitbu podle toho, jak odpovídá naší zbožnosti) **Zpovědníci mohou** zaměňovat jak předepsaný úkon, tak okolnosti k jeho naplnění, a to v případě těch, kterým brání legitimní překážky.